

Sygn. akt IX Ka 586/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach, IX Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Marcin Chałoński

Protokolant: st.sekr.sądowy Małgorzata Wójcik

przy udziale oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2015 r.

sprawy obwinionego W. K. o wykroczenie z art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 13 listopada 2014r. sygn. akt XI W 3102/13

I. Uchyla zaskarżony wyrok i na podstawie art. 17§1 pkt. 6 kpk w zw z art. 45§1kw postępowanie w sprawie umarza;

II. Kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

IX K a 586/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2014 roku w sprawie XI W 3102/13 Sąd Rejonowy w Kielcach uznał obwinionego W. K. za winnego popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 k.w. polegającego na tym, że w dniu 7 marca 2013 roku ok. godz. 16.00 w K. na ul. (...) kierując samochodem marki V. o nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował szczególnej ostrożności w trakcie zmiany kierunku jazdy i doprowadził do zderzenia z pojazdem marki B. o nr rej. (...) powodując w nim straty na szkodę E. G. oraz A. W. i za ten czyn, na podstawie art. 86 § 1 k.w. i art. 24 § 1 i 3 k.w. wymierzył mu karę grzywny w kwocie 300 złotych.

Nadto na podstawie art. 119 k.p.w. w zw. z art. 627 k.p.k. zasądził od obwinionego W. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 744 złotych tytułem kosztów postępowania w tym 30 złotych tytułem opłaty.

Apelację od tego wyroku wywiódł obwiniony W. K., który na podstawie art. 103 § 2 i 4 k.p.w. zaskarżając orzeczenie w całości, w oparciu o art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt. 1-4 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzucił po pierwsze naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść wyroku, a to art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k., art. 410 k.p.k. w zw. z art. 8 k.p.w. wynikające z dokonania ustaleń faktycznych z naruszeniem zasady swobodnej oceny dowodów i nie uwzględnienia dowodów korzystnych dla obwinionego; po drugie naruszenie prawa procesowego tj. art. 39 § 1 k.p.w. poprzez nie przeprowadzenie dowodu z analizy czasoprzestrzennej, o którą wnioskował obwiniony; po trzecie naruszenie prawa procesowego, tj. art. 424 § 1 pkt.1 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 k.p.w. poprzez brak wystarczającego wskazania w treści uzasadnienia wyroku powodów, dla których Sąd odmówił wiarygodności i mocy dowodowej jasnym, spójnym i logicznym wyjaśnieniom obwinionego oraz zeznaniom świadków - M. K. (1) i M. K. (2) i po czwarte błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę

wyroku, a wyrażający się w przyjęciu, że obwiniony dopuścił się zarzucanego czynu podczas, gdy z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż brak jest podstaw do takiego przyjęcia.

Opierając się na tak sformułowanych zarzutach obwiniony wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie go od popełnienia zarzucanego mu wnioskiem o ukaranie czynu ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Niezależnie od granic środka zaskarżenia, treści zarzutów i ich wpływu na rozstrzygnięcie, zaskarżony wyrok należało uchylić i postępowanie w sprawie umorzyć z uwagi na przedawnienie wykonania wykroczenia. Zaszła bowiem bezwzględna przesłanka odwoławcza określona w art. 104 § 1 pkt.7 k.p.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt.4 k.p.w.

Zaskarżonym orzeczeniem przypisano obwinionemu W. K. popełnienie wykroczenia, które miało miejsce w dniu 7 marca 2013 roku. Z kolei w myśl art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok, zaś jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu.

Biorąc powyższe pod uwagę w dniu 7 marca 2015 roku karalność wykroczenia przypisanego obwinionemu uległa przedawnieniu. W myśl art. 5 § 1 pkt.4 k.p.w. wszczęte w sprawie niniejszej postępowanie trzeba umorzyć z uwagi na wspomniane przedawnienie i dlatego zaskarżony wyrok musiał podlegać uchyleniu, zaś postępowanie w sprawie umorzeniu.

Podsumowując powyższe rozważania Sąd Odwoławczy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 456 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. orzekł jak w wyroku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i w zw. z art. 632 pkt.2 k.p.k.

SSO Marcin Chałoński.